

Standabelangen.

In de „Handelingen” van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap, voorkomende in het Tijdschrift voor Tandheelkunde van 15 Mei jl., blz. 283, staat te lezen, dat de Commissie, belast met de voorbereiding van een Nederlandsch Tandheelkundig Verbond, aan het Genootschap de vraag heeft gericht, of het bereid is zich bij dat Verbond aan te sluiten.

Dat tandheelkundige vereenigingen lid van dat Verbond kunnen worden, acht ik geheel verkeerd.

In de eerste plaats toch zullen dan vraagstukken van maatschappelijke aard eerst in de verschillende vereenigingen besproken moeten worden en aangezien deze zich juist met dergelijke vraagstukken zoo min mogelijk wenschen in te laten (wetenschappelijke en sociale belangen gaan immers niet samen) zullen zij in de vereenigingen wel niet „met bekwamen spoed” behandeld worden.

Bovendien worden de verschillende vergaderingen nauwelijks door $\frac{1}{3}$ of $\frac{1}{4}$ van het aantal leden bezocht, zoodat steeds in vraagstukken van sociale en standabelangen een kleine minderheid te beslissen zal hebben en mogelijk besluiten nemen in strijd met het gevoelen van de meerderheid. Wanneer eindelijk de verschillende vereenigingen lid kunnen worden van het Verbond, dan wordt juist bevorderd, wat men wenscht te keeren: sociale- en standabelangen buiten de wetenschappelijke vereenigingen houden.

Ook de tweede vraag ware beter achterwege gelaten.

Wanneer het Genootschap later eens een vraagstuk van maatschappelijken aard niet wil stellen in handen van het Verbond, dan neemt het het werk uit handen van het lichaam, dat opgericht is met het doel dergelijke vraagstukken op te lossen.

Het Verbond zal dus welbeschouwd afhankelijk worden van elke vereeniging, die de Commissie een antwoord geeft als het N. T. G. *En het Verbond moet juist geheel onafhankelijk blijven* van welke andere vereeniging ook. Willen wij iets aan het Verbond hebben, dan moeten wij allen, ieder voor zich, lid daarvan worden en de vereenigingen als zoodanig er buiten laten.

In de tweede plaats zal ieder lid wel dezelfde contributie moeten betalen en wanneer nu de bestaande vereenigingen lid worden in plaats van de leden individueel, dan beteekent dit een schrale kas, want het zal toch wel niet in de bedoeling der Commissie liggen om personen als lid te weren, door te hooge contributie te heffen?

Mijns inziens is men met het Verbond op den verkeerden weg.

Wanneer zal men toch eens gaan inzien, dat wij alléén en uitsluitend heil kunnen verwachten van één groote vereeniging, die èn wetenschappelijke èn maatschappelijke belangen behartigt?

BREDA, 29 Mei 1911.

E. C. SMITH.